

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1380/2017
25.01.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 335/17 од 18.09.2017. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 225/17 од 10.11.2017. године, у седници већа одржаној 25.01.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Тадића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 335/17 од 18.09.2017. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 225/17 од 10.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 335/17 од 18.09.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци и кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 16.06.2017. године, када је лишен слободе па до упућивања на издржавање казне затвора. Оштећени је упућен да имовинскоправни захтев остварује у парничном поступку. Истом пресудом, окривљеном АА изречена је мера безбедности протеривање странца из земље, којом је окривљени протеран из Републике Србије у трајању од 5 (пет) година, и одређено да се време трајања протеривања рачуна од дана правноснажности наведене пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Такође, наведеном пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Врбасу у износу од 25.318,20 динара и трошкове суду у износу од 15.563,00 динара, као и трошкове паушала у износу од 30.000,00 динара, у року од 90 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 225/17 од 10.11.2017. године, делимично су усвојене жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Жељка Гвојића и адвоката Николе Тадића, те је преиначена пресуда Основног суда у Врбасу К 335/17 од 18.09.2017. године у погледу одлуке о казни, тако што је Виши суд у Сомбору, окривљеном АА за извршење кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, за извршење кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, те га уз примену одредби о стицају из члана 60. КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 16.06.2017. године па до упућивања на издржавање казне затвора, док су у осталом делу жалбе одбијене као неосноване, а пресуда Основног суда у Врбасу К 335/17 од 18.09.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Тадић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде у делу који се односи на кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости најпре истиче да се побијане пресуде нису могле заснивати на налазу и мишљењу судског вештака Дејана Белића, јер исти нема потребна стручна знања из антропологије и анатомије да би могао удовољити предмету вештачења, тј. изјаснити се у погледу околности да ли је лице које је снимљено сигурносном камером - окривљени АА, с обзиром да је поменути вештак регистрован за област балистике, ватреног и хладног оружја, са ужом специјалности-балистика ватрено и хладно оружје, трасологија, али трасологија само за област балистике ватреног и хладног оружја. Због наведеног, бранилац сматра да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнетим наводима, иако бранилац окривљеног истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, по налажењу овог суда, исти суштински указује да вештак Дејан Белић, не располаже потребним стручним знањима неопходним за обављање повереног вештачења, тј. указује на повреду члана 114. став 1. ЗКП.

Поред наведеног, у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног указује да се из налаза и мишљења судског вештака Милета Степановића, не може

извући било какав поуздан закључак о томе да ли спорни траг на лицу места потиче од патика које су одузете од окривљеног, јер је наведени вештак вршио такозвана макроскопска мерења, а не микроскопска, па како нису пронађене „идентификационе“ карактеристике, то према наводима захтева, није искључена могућност да је спорни траг могао настати и од друге патике истог модела, величине и врсте. Због наведеног, бранилац сматра да се у конкретном случају није могло утврдити да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ које му је стављено на терет, и да су стога побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнетим наводима, иако бранилац истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, по оцени Врховног касационог суда, исти суштински оспорава чињенична утврђења дата у налазу и мишљењу вештака Милета Степановића, тј. оспорава утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 114. став 1. ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Тадића, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић